

Art. 16. De verzekeraar beslist autonoom over de modaliteiten tot repatriëring en verderzetting van de reis met inachtneming van het belang van de begunstigde. In het bijzonder gebeurt de repatriëring via een transportwijze, op de datum en naar een plaats die zo nauw mogelijk aansluiten op hetgeen voorzien werd in het contract met de professioneel. In afwachting van de repatriëring staat de verzekeraar in voor financiering van de accommodatie.

Art. 17. De verzoeken tot repatriëring zijn aan geen enkele vormvereiste onderworpen. Niettemin zijn de begunstigden die zich op een verzoek tot repatriëring tegenover de verzekeraar beroepen, gehouden er het bewijs van te leveren, behalve indien de verzekeraar aan dit verzoek spontaan tegemoetkomt.

HOOFDSTUK 5. — *Opheffingsbepaling*

Art. 18. Het koninklijk besluit van 25 april 1997 tot uitvoering van artikel 36 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reorganisatie en reisbemiddeling, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 6. — *Inwerkingtredings- en uitvoeringsbepalingen*

Art. 19. Dit besluit treedt in werking op 1 juli 2018.

Art. 20. De minister bevoegd voor Economie en Consumenten is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 29 mei 2018.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Economie en Consumenten,
K. PEETERS

Art. 16. L'assureur décide de façon autonome des modalités de rapatriement et de continuation du voyage dans le respect des intérêts du bénéficiaire. En particulier, le rapatriement s'effectue par un mode de transport, à une date et vers un lieu aussi proches que possible de ceux prévus dans le contrat avec le professionnel. Dans l'attente du rapatriement, l'assureur couvre le financement de l'hébergement.

Art. 17. Les demandes de rapatriement ne sont soumises à aucune forme. Néanmoins, les bénéficiaires qui invoquent une demande de rapatriement vis-à-vis de l'assureur sont tenus d'en délivrer la preuve, sauf si l'assureur rencontre spontanément ladite demande.

CHAPITRE 5. — *Disposition abrogatoire*

Art. 18. L'arrêté royal du 25 avril 1997 portant exécution de l'article 36 de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages est abrogé.

CHAPITRE 6. — *Dispositions d'entrée en vigueur et exécutoire*

Art. 19. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er juillet 2018.

Art. 20. Le ministre qui a l'Economie et les Consommateurs dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 29 mai 2018.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de l'Economie et des Consommateurs,
K. PEETERS

**GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN**

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2018/12399]

18 MEI 2018. — Decreet betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer (1)

Het VLAAMS PARLEMENT heeft aangenomen en Wij, REGERING, bekrachtigen hetgeen volgt:

Decreet betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer

HOOFDSTUK 1. — *Algemene bepaling, definities en toepassingsgebied*

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer: een organisatie van een of meer personen, al of niet met het oogmerk winstgevend te zijn, die niet-dringend liggend ziekenvervoer aanbiedt;

2° niet-dringend liggend ziekenvervoer: het vervoer dat niet onder het toepassingsgebied van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening valt, waarbij er een medische indicatie is om de patiënt onder begeleiding van een ziekenvervoerder liggend te vervoeren. Niet-dringend liggend ziekenvervoer voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de patiënt kan niet anders dan in de liggende toestand worden vervoerd of de patiënt moet bij mobilisatie gedragen worden;
- b) de patiënt bevindt zich niet in een acute of acuut verergerende situatie bij de aanvang van het transport;
- c) er is een hoge relatieve kans dat er zich een acute verslechtering van de toestand voordoet door en tijdens het transport of de patiënt bevindt zich in een slechte en ernstig zieke toestand.

HOOFDSTUK 2. — *Werkingsbeginselen*

Art. 3. § 1. Onverminderd de naleving van de bijkomende vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 6, tweede lid, verstrekt een vergunde dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer conform zijn opdracht aan iedere patiënt verantwoorde zorg, zonder onderscheid van leeftijd of geslacht, van ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging, van ras of geaardheid, en ongeacht de vermogenstoestand van de betrokkene.

§ 2. De zorg, vermeld in paragraaf 1, voldoet aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit, maatschappelijke aanvaardbaarheid en gebruikersgerichtheid.

Bij het verstrekken van de zorg, vermeld in paragraaf 1, worden respect voor de menselijke waardigheid en diversiteit, de bejegening, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het zelfbeschikkingsrecht, de klachtenbemiddeling en -behandeling, financiële transparantie, de informatie aan en de inspraak van de patiënt en iedere belanghebbende uit zijn leefomgeving gegarandeerd.

§ 3. Diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer en patiënten hebben elk een aandeel in de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de zorg, vermeld in paragraaf 1, onverminderd de verantwoordelijkheid van de overheid.

HOOFDSTUK 3. — *Het niet-dringend liggend ziekenvervoer*

Art. 4. Een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer die ofwel gevestigd is in het Nederlandse taalgebied ofwel in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die wegens zijn organisatie moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, mag alleen niet-dringend liggend ziekenvervoer uitvoeren als die dienst daartoe is vergund, overeenkomstig artikel 6.

Een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer die elders binnen België is gevestigd en die beschikt over een vergunning, verleend door een andere bevoegde overheid binnen België, of een gelijkaardige titel, mag ook niet-dringend liggend ziekenvervoer uitvoeren.

Een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer die in een andere lidstaat van de Europese Unie, in een land binnen de Europese Economische Ruimte of in een ander derde land waartoe door of krachtens een handels- of associatieakkoord het vrij verkeer van diensten werd uitgebreid, is gevestigd, en die beschikt over een vergunning die werd verleend door de bevoegde overheid in zijn thuisstaat, of een gelijkaardige titel, mag ook niet-dringend liggend ziekenvervoer uitvoeren.

Een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer die in een andere lidstaat van de Europese Unie, in een land binnen de Europese Economische Ruimte of in een ander derde land waartoe door of krachtens een handels- of associatieakkoord het vrij verkeer van diensten werd uitgebreid, is gevestigd, en die door de bevoegde overheid in zijn thuisstaat is gereguleerd, maar niet is onderworpen aan een vergunning of een gelijkaardige titel, mag ook niet-dringend liggend ziekenvervoer uitvoeren, als hij niet-dringend liggend ziekenvervoer mag uitvoeren in zijn thuisstaat.

Art. 5. § 1. De Vlaamse Regering richt een onafhankelijke commissie op. De commissie heeft een adviserende opdracht ten behoeve van de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid, met betrekking tot:

- 1° de bepaling en actualisatie van de vergunningsvoorwaarden voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer;
- 2° de behandeling van klachten in tweede lijn;
- 3° de aanstelling van onafhankelijke controleorganisaties die gemachtigd zijn om de controle te doen op de naleving van de vergunningsvoorwaarden;
- 4° het bepalen van de beschikbaarheid en toegankelijkheid, inclusief een correcte prijszetting, van het niet-dringend liggend ziekenvervoer.

In het eerste lid, 2°, wordt verstaan onder klachten in tweede lijn: de klachten waarvoor de persoon die de klacht heeft ingediend, geen afdoende resultaat heeft na de behandeling volgens de klachtenprocedure van de dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer.

De commissie is samengesteld uit alle actoren die actief zijn op het werkveld, met minimaal een vertegenwoordiging van de diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer, van de ziekenfondsen en van de gebruikers.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling, de organisatie en de werking van de commissie. De samenstelling wordt aan de Vlaamse Regering als mededeling gemeld.

§ 2. In de onafhankelijke commissie wordt een gemengde werkgroep opleiding geïnstalleerd die advies geeft over de bepaling en de actualisering van de leerdoelstellingen en de te verwerven vaardigheden van de opleiding en permanente vorming van de hulpverlener-ambulancier niet-dringend liggend ziekenvervoer.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling, de organisatie en de werking van de gemengde werkgroep opleiding.

Art. 6. De Vlaamse Regering kent een vergunning toe aan diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer.

Een dienst voor niet-dringend liggend ziekenvervoer moet minstens voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 3, om een vergunning te krijgen. De Vlaamse Regering kan naast de voormelde voorwaarden bijkomende vergunningsvoorwaarden vastleggen, na advies van de onafhankelijke commissie, vermeld in artikel 5. Die bijkomende vergunningsvoorwaarden hebben minstens betrekking op:

- 1° de technische normen van de ziekenwagen;
- 2° de uiterlijke kenmerken van de ziekenwagen;
- 3° de personeelsnormen;
- 4° het kenbaar maken van de prijzen;
- 5° de factuur;
- 6° de uitrusting van de ziekenwagen;
- 7° de klachtenprocedure.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de aanvraag, de toekenning, de wijziging en de intrekking van de vergunning, die de mogelijkheid bevat om bezwaar in te dienen.

Art. 7. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de behandeling van klachten in de tweede lijn als vermeld in artikel 5, § 1.

Art. 8. De Vlaamse Regering machtigt onafhankelijke controleorganisaties om de controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden te verrichten. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor een machtiging en bepaalt de procedure voor het verkrijgen, verlengen en ontnemen van een machtiging. Ze bepaalt de duur van de machtigingen en regelt het toezicht.

Art. 9. De Vlaamse Regering kan de minimale en maximale tarieven evenals de toegepaste criteria voor de berekening van de tarieven die de diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer aan de patiënt mogen vragen, bepalen.

Als de Vlaamse Regering, conform het eerste lid, minimale en maximale tarieven evenals de toegepaste criteria voor de berekening van de tarieven die de diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer aan de patiënt mogen vragen, bepaalt, geldt de toepassing ervan als vergunningsvoorwaarde voor diensten voor niet-dringend liggend ziekenvervoer.

HOOFDSTUK 4. — *Strafbepalingen*

Art. 10. Iedereen die niet-dringend liggend ziekenvervoer organiseert en niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 4, of iedereen die zich ten onrechte beroept op of misbruik maakt van de vergunning, vermeld in artikel 4, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 26 euro tot 2000 euro, of met een van die straffen alleen.

HOOFDSTUK 5. — *Slotbepalingen*

Art. 11. Het decreet van 30 april 2004 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer wordt opgeheven.

Art. 12. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding.

Kondigen dit decreet af, bevelen dat het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Brussel, 18 mei 2018.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

J. VANDEURZEN

Nota

Zitting 2017-2018

Stukken: – Ontwerp van decreet : 1510 – Nr. 1.

Amendementen : 1510 – Nr. 2.

Verslag : 1510 – Nr. 3.

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering : 1510 – Nr. 4.

Handelingen - Bespreking en aanneming: Vergadering van 9 mei 2018.

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2018/12399]

18 MAI 2018. — Décret relatif au transport non urgent de patients couchés (1)

Le PARLEMENT FLAMAND a adopté et Nous, GOUVERNEMENT, sanctionnons ce qui suit:

Décret relatif au transport non urgent de patients couchés

CHAPITRE 1er. — *Disposition générale, définitions et champ d'application*

Article 1er. Le présent décret règle une matière communautaire.

Art. 2. Dans le présent décret, on entend par :

1° service pour le transport non urgent de patients couchés : une organisation d'une ou plusieurs personnes, à but lucratif ou non, qui propose le transport non urgent de patients couchés ;

2° transport non urgent de patients couchés : le transport qui ne relève pas du champ d'application de la loi du 8 juillet 1964 relative à l'aide médicale urgente, où il y a une indication médicale pour transporter le patient couché, accompagné d'un transporteur de patients. Le transport non urgent de patients couchés répond aux conditions cumulatives suivantes :

- a) le patient ne peut être transporté qu'en position couchée ou le patient doit être porté en cas de mobilisation ;
- b) le patient ne se trouve pas dans une situation aigüe ou une situation qui s'aggrave instantanément au début du transport ;
- c) il y a une forte probabilité relative que la situation s'aggrave instantanément par et pendant le transport ou le patient est en état mauvais et gravement malade.

CHAPITRE 2. — *Principes de fonctionnement*

Art. 3. § 1er. Sans préjudice du respect des conditions d'autorisation supplémentaires, visées à l'article 6, alinéa 2, un service autorisé pour le transport non urgent de patients couchés dispense, conformément à sa mission, à chaque patient des soins justifiés, sans distinction d'âge ou de sexe, de conviction idéologique, philosophique ou religieuse, de race ou d'orientation, et sans distinction de situation patrimoniale de l'intéressé.

§ 2. Les soins visés au paragraphe 1er répondent aux exigences d'efficacité, d'efficience, de continuité, d'acceptabilité sociale et d'orientation vers l'utilisateur.

Les soins visés au paragraphe 1er sont délivrés en garantissant le respect de la dignité et de la diversité humaines, le traitement, la protection de la vie privée et du droit à l'autodétermination, la médiation et le traitement des plaintes, la transparence financière, l'information et la participation du patient et de tout intéressé de son entourage.

§ 3. Les services pour le transport non urgent de patients couchés et les patients ont tous une part dans la responsabilité quant à la qualité des soins, visée au paragraphe 1er, sans préjudice de la responsabilité des autorités.

CHAPITRE 3. — *Le transport non urgent de patients couchés*

Art. 4. Un service pour le transport non urgent de patients couchés qui est établi soit dans la région de langue néerlandaise, soit dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale et qui, en raison de son organisation, doit être considérée comme appartenant exclusivement à la Communauté flamande, ne peut effectuer le transport non urgent de patient couchés que si ce service est autorisé à cet effet, conformément à l'article 6.

Un service pour le transport non urgent de patients couchés qui est établi ailleurs en Belgique et qui dispose d'une autorisation, accordée par une autre autorité compétente au sein de la Belgique, un d'un titre équivalent, peut également effectuer le transport non urgent de patients couchés.

Un service pour le transport non urgent de patients couchés qui est établi dans un autre État membre de l'Union européenne, dans un pays au sein de l'Espace économique européen, ou dans un autre pays tiers auquel la libre circulation de services a été étendue par ou en vertu d'un accord commercial ou d'association, et qui dispose d'une autorisation qui a été accordée par l'autorité compétente dans son état d'origine, ou d'un titre équivalent, peut également effectuer le transport non urgent de patients couchés.

Un service pour le transport non urgent de patients couchés qui est établi dans un autre État membre de l'Union européenne, dans un pays au sein de l'Espace économique européen, ou dans un autre pays tiers auquel la libre circulation de services a été étendue, et qui est réglementé par l'autorité compétente dans son état d'origine mais qui n'est pas soumis à une autorisation ou un titre équivalent, peut également effectuer le transport non urgent de patients couchés s'il peut effectuer le transport non urgent de patients couchés dans son état d'origine.

Art. 5. § 1er. Le Gouvernement flamand crée une commission indépendante. La commission a une mission consultative au bénéfice du Ministre flamand chargé de la politique de la santé, en ce qui concerne :

1° la détermination et l'actualisation des conditions d'autorisation pour le transport non urgent de patients couchés ;

2° le traitement de plaintes en deuxième ligne ;

3° la désignation d'organisations de contrôle indépendantes qui sont autorisées à contrôler le respect des conditions d'autorisation ;

4° la détermination de la disponibilité et de l'accessibilité, y compris une fixation correcte des prix, du transport non urgent de patients couchés.

Dans l'alinéa 1er, 2°, on entend par plaintes en deuxième ligne : les plaintes pour lesquelles la personne qui a introduit la plainte, n'a pas de résultat suffisant après le traitement selon la procédure de plainte du service pour le transport non urgent de patients couchés.

La commission est composée de tous les acteurs actifs sur le terrain, comprenant au minimum une représentation des services pour le transport non urgent de patients couchés, des mutualités et des usagers.

Le Gouvernement flamand détermine la composition, l'organisation et le fonctionnement de la commission. La composition est notifiée au Gouvernement flamand sous forme de communication.

§ 2. Au sein de la commission indépendante, il est installé un groupe de travail mixte Formation qui rend avis sur la détermination et l'actualisation des objectifs d'apprentissage et des aptitudes à acquérir de la formation et l'éducation permanentes du secouriste-ambulancier du transport non urgent de patients couchés.

Le Gouvernement flamand détermine la composition, l'organisation et le fonctionnement du groupe de travail mixte Formation.

Art. 6. Le Gouvernement flamand accorde une autorisation aux services pour le transport non urgent de patients couchés.

Un service pour le transport non urgent de patients couchés doit au moins répondre aux conditions visées à l'article 3, en vue d'obtenir une autorisation. Outre les conditions précitées, le Gouvernement flamand peut arrêter des conditions d'autorisation supplémentaires, après avis de la commission indépendante visée à l'article 5. Ces conditions d'autorisation supplémentaires concernent au moins :

1° les normes techniques de l'ambulance ;

2° les caractéristiques extérieures de l'ambulance ;

3° les normes du personnel ;

4° la communication des prix ;

5° la facture ;

6° l'équipement de l'ambulance ;

7° la procédure de plainte.

Le Gouvernement flamand arrête la procédure pour la demande, l'octroi, la modification et le retrait de l'autorisation, y compris la possibilité d'introduire une réclamation.

Art. 7. Le Gouvernement flamand arrête la procédure pour le traitement de plaintes en deuxième ligne, telles que visées à l'article 5, § 1er.

Art. 8. Le Gouvernement flamand autorise des organisations de contrôle indépendantes pour contrôler le respect des conditions d'autorisation. Le Gouvernement flamand arrête les conditions d'une autorisation et arrête la procédure d'obtention, de prolongation et de privation d'une autorisation. Il arrête la durée des autorisations et règle le contrôle.

Art. 9. Le Gouvernement flamand peut déterminer les tarifs minimaux et maximaux ainsi que les critères appliqués pour le calcul des tarifs que les services pour le transport non urgent de patients couchés peuvent facturer au patient.

Si le Gouvernement flamand détermine, conformément à l'alinéa 1er, les tarifs minimaux et maximaux ainsi que les critères appliqués pour le calcul des tarifs que les services pour le transport non urgent de patients couchés peuvent facturer au patient, leur application vaut comme condition d'autorisation pour les services pour le transport non urgent de patients couchés.

CHAPITRE 4. — *Dispositions pénales*

Art. 10. Chacun qui organise un transport non urgent de patients couchés et ne répond pas aux conditions visées à l'article 4, ou chacun qui se prévaut indûment ou abuse l'autorisation visée à l'article 4, est puni d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 26 euros à 2000 euros, ou de l'une de ces peines seulement.

CHAPITRE 5. — *Dispositions finales*

Art. 11. Le décret du 30 avril 2004 relatif au transport non urgent de patients non couchés est abrogé.

Art. 12. Le Gouvernement flamand fixe, pour chaque disposition du présent décret, la date d'entrée en vigueur. Promulguons le présent décret, ordonnons qu'il soit publié au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 18 mai 2018.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

G. BOURGEOIS

Le Ministre flamand du Bien-Être, de la Santé publique et de la Famille,

J. VANDEURZEN

—————
Note

Session 2017-2018

Documents : – Projet de décret : 1510 – N° 1.

Amendements : 1510 – N° 2.

Rapport : 1510 – N° 3.

Texte adopté en séance plénière : 1510 – N° 4.

Annales - Discussion et adoption : Séance du 9 mai 2018.

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2018/12401]

18 MEI 2018. — Decreet tot opheffing van de wettelijke bepalingen over de basiskennis van het bedrijfsbeheer (1)

Het VLAAMS PARLEMENT heeft aangenomen en Wij, REGERING, bekrachtigen hetgeen volgt:

Decreet tot opheffing van de wettelijke bepalingen over de basiskennis van het bedrijfsbeheer

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 3, eerste lid, van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap, gewijzigd bij de wet van 22 december 2003 en het decreet van 24 februari 2017, wordt punt 1° opgeheven.

Art. 3. Artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 11 mei 2003 en het decreet van 24 februari 2017, wordt opgeheven.

Art. 4. In artikel 7, § 1, van dezelfde wet wordt de zinsnede "in artikel 4, § 3, 1°, en" opgeheven.

Art. 5. In artikel 11 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 16 januari 2003, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§ 2. Als de natuurlijke persoon die conform artikel 5, § 2, het bewijs van de beroepsbekwaamheid levert, de onderneming verlaat, beschikt de onderneming over zes maanden om opnieuw te voldoen aan de vereisten, vermeld in artikel 5, § 1."

Art. 6. In artikel 16, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 16 januari 2003, wordt de zinsnede "de basiskennis van het bedrijfsbeheer en/of" opgeheven.

Art. 7. In artikel 17 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 16 januari 2003 en 11 mei 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt opgeheven;

2° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§ 5. De rechtspersoon die houder is van een getuigschrift op zijn naam, mag zijn beroepswerkzaamheden blijven uitoefenen zolang de natuurlijke persoon die bewezen heeft dat hij beschikt over de beroepsbekwaamheid, de onderneming niet verlaat.

Zodra de voormelde natuurlijke persoon de onderneming verlaat, beschikt de voormelde rechtspersoon over zes maanden om te voldoen aan de vereisten, vermeld in artikel 5, § 1."